Enunţ. Se dezvoltă o aplicaţie care prelucrează o listă cu numere întregi. Datele sunt preluate de la intrarea standard sau dintr-un fişier text. Se cere (a) să se determine secvenţa de lungime maximă, cu proprietatea că toate numerele sunt prime; (b) la alegere, să se afişeze elementele listei, elementele secvenţei determinate, ordonată crescător sau descrescător sau să se exporte conţinutul listei într-un fişier text.

Se consideră că au fost dezvoltate următoarele module:

- A: modul/programul principal;
- **B**: modulul **setupData(list)** –inițializează lista cu elemente (intrarea standard/ fișier text);
- C: modulul readData(list) construiește lista cu elemente de la intrarea standard;
- D: modulul importData(list, file) construiește lista cu elementele din fișierul file;
- E: modulul **computeMaxSeq(list, s, f)** determină o secvență de lungime maximă care îndeplinește proprietatea precizată, care începe pe poziția **s** și se termină pe poziția **f**;
- **F**: modulul **propSeq(list, ps, pf)** determină o secvență care îndeplinește proprietatea precizată, care începe pe poziția **ps** și se termină pe poziția **pf**;
- G: modulul isPrime(nr) verifică dacă un număr nr este prim;
- **H**: modulul **sortData(list, s, f, criteria)** ordonează lista de la poziția **s** până la poziția **f,** folosind criteriul de ordonare **criteria**;
- I: modulul ascSortData(list, s, f) ordonează crescător lista de la poziția s la poziția f;
- J: modulul descSortData(list, s, f) ordonează descrescător lista de la poziția s până la f;
- K: modulul writeData(list) permite alegerea opțiunii de prezentare a rezultatelor;
- L: modulul print(list) afișează elementele listei la ieșirea standard;
- M: modulul print(list s, f) afișează elementele listei, de la poziția s la poziția f;
- N: modulul exportData(list, file) exportă datele din listă în fișierul file.

Se consideră următoarele contexte de dezvoltare:

- CO1. Toate modulele sunt dezvoltate simultan și sunt testate în izolare, având aceeași prioritate la integrare. Beneficiarul nu a impus o prioritate de dezvoltare, dar dorește ca să aibă acces la o primă versiune a aplicației.
- CO2. Arhitectura aplicaţiei este clară şi doar modulul principal este dezvoltat şi testat în izolare. Modulele E, F şi G au prioritate la dezvoltare şi integrare. Modulele D, L şi N au cea mai mica prioritate la dezvoltate şi integrare.
- CO3. Arhitectura aplicaţiei este clară şi doar modulul principal este dezvoltat şi testat în izolare. Beneficiarul doreşte ca după fiecare sprint de dezvoltare aplicaţia să aibă fiecare dintre funcţionalităţile principale integrate. Fiecare sprint îmbunătăţeşte/rafinează funcţionalităţile integrate anterior.
- CO4. Se dorește obținerea unui timp de dezvoltare redus și se reutilizează modulele C, D, G, M și N, acestea fiind dezvoltate anterior. Arhitectura aplicației nu este cunoscută la începutul integrării, fiind clară doar după ce toate modulele au fost integrate.
- CO5. Arhitectura aplicaţiei este clară şi doar modulul principal este dezvoltat şi testat în izolare. Modulele C, D, G, M şi N sunt dezvoltate anterior şi se reutilizează, obţinându-se astfel un timp de dezvoltare redus.

Se cere:

- 1. Să se construiască diagrama de dependență dintre module;
- 2. Să se simuleze testarea de integrare pe baza fiecărui context de dezvoltare definit, folosind una din strategiile:
  - i. non-incrementală: big-bang;
  - ii. incrementală: top-down (depth first, breath first), bottom-up;
  - iii. mixtă: sandwich.

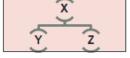
Pentru fiecare strategie se va completa un tabel cu informațiile:

- Nr. crt. al operației de testare şi nivelul de testare (unit, integration);
- **Module** enumerarea modulelor incluse în operația de testare curentă;
- **Driver** enumerarea modulelor driver folosite (dacă este cazul);
- Stub enumerarea modulelor stub (dummy, mock, fake) folosite (dacă este cazul);
- **Bugs** tipurile de bug-uri care pot fi identificate de operația de testare curentă.
- 3. Studiați avantajele și dezavantajele aplicării fiecărei strategii de integrare, folosind diferite criterii de comparare. Se va completa tabelul de mai jos.

	Strategie de integrare				
Criteriu de comparare	C1	C2	С3	C4	C5
Integrare					
Arhitectură					
Aplicație					
#Drivers					
#Stubs					
Paralelizare (dezvoltare, testare)					

Observații:

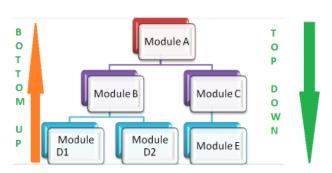
- La testarea modulelor X, Y și Z se vor folosi următoarele tipuri de module:
  - driver pentru modulele X, Y şi Z D_X, D_Y, D_Z;
  - stub (dummy, mock, fake) pentru modulele Y şi Z Sy, Sz.

- Pentru modulele X, Y și Z se vor consideră că vor fi identificate tipurile de bug-uri:
  - a. doar în modulul X, Y sau Z Bug(X), Bug(Y), Bug(Z);
  - b. misuse of interface MIS_X (Y, Z): la apelul lui Y și/sau Z din X:
    - One module makes an error in using the interface of a called module. This is likely to occur in a procedure—call interface. Interface misuse can take the form of wrong parameter type, wrong parameter order, or wrong number of parameters passed [Naik, pag.161].
  - c. misunderstanding of interface MUN_x (Y, Z): la apelul lui Y și/sau Z din X:
    - Misunderstanding of Interface: A calling module may misunderstand the interface specification of a called module. The called module may assume that some parameters passed to it satisfy a certain condition, whereas the caller does not ensure that the condition holds. For example, assume that a called module is expected to return the index of an element in an array of integers. The called module may choose to implement binary search with an assumption that the calling module gives it a sorted array. If the caller fails to sort the array before invoking the second module, we will have an instance of interface misunderstanding [Naik, pag.161].

Testare de integrare. Clasificare

- · abordări de integrare/ clasificare:
  - non-incrementală
    - big-bang;
- incrementale
  - top-down;
  - bottom-up;
- mixtă
  - sandwich.

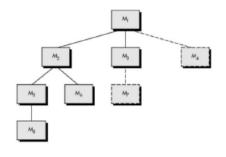
Integrarea Big-bang. Descriere

- 1. testare unitară pentru fiecare modul, folosind:
  - un modul driver;
  - · câteva module stub;
- 2. se combină simultan modulele pentru construirea funcționalității programului;

Integrare incrementală Top-down. Algoritm

- după testarea unitară a modulului principal folosind stub-uri pentru modulele imediat subordonate, procesul de integrare Top-down constă în:
- în funcție de tipul de integrare ales (depth-first/ breadth-first), se înlocuiește un stub cu un modul real;
- se testează cu modulul subordonat concret care a fost integrat;
- pentru integrarea unui nou modul se repetă paşii 1 si 2.
- driver = modulul principal; nu se folosesc alte drivere;
- stub = înlocuieşte un modul direct subordonat;

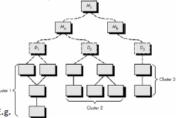

- · E.g.,
- depth-first: M1, M2, M5, M8, M6, M3, M7, M4;
- breadth-first: M1, M2, M3, M4, M5, M6, M7, M8.

Integrare incrementală Bottom-up. Algoritm

- pentru toate modulele terminale sau clusteri de module se descriu drivere şi se testează:
- module terminale:
  - se înlocuieşte driver-ul cu modulul de pe nivelul imediat superior şi se testează, continuând integrarea modulelor spre partea superioară a structurii programului;
- clusteri de module:
  - se înlătură driver-ul, iar clusterul de module se combină cu alte module continuând integrarea spre partea superioară a structurii programului.

С

- componentele se combină în clusterii 1, 2 si 3:
- clusterii se testează folosind driver-ele D1, D2 și D3;
- se înlătură D1 şi D2, iar clusterul 1 şi clusterul 2 sunt integraţi în Ma;
- similar, D3 este înlăturat iar clusterul 3 este integrat cu modulul Mb.
- Ma si Mb se vor integra în Mc.

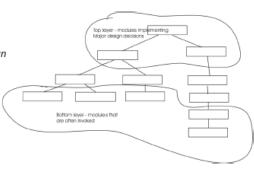
D

Integrare Sandwich. Descriere

integrare sandwich (engl. sandwich integration):

- permite construirea şi testarea programului combinând abordările de integrare top-down şi bottom-up;
- Procesul de integrare Sandwich:
  - 1. modulele terminale (bottom-layer):
    - integrare bottom-up;
  - 2. modulul principal (top-layer):
    - integrare top-down;
  - 3. celelalte module (middle-layer):
    - integrare big-bang.

Testare de integrare. Reguli generale de aplicare

- se studiază arhitectura aplicaţiei pentru identificarea modulelor critice; aceste module se testează cu prioritate;
- testerul este familiarizat cu modulele care se integrează (arhitectura modulelor);
- · se aplică o strategie de integrare care să permită atingerea obiectivelor testării;
- · fiecare modul este testat înainte de a execuția testelor de integrare, i.e., unit testing;
- se utilizează documentația care descrie interacțiunile dintre fiecare două module (interfețele acestora și modul de colaborare).